

men dog til en begrændset Statsunderstøtelse. Naar den ærede Minister siger, at det gaar ikke an, da det vil føre til Sløveri, hvis Staten giver sig til at erstatte, og saa vil man ikke tage fat med Kraft for at bekæmpe Sygdommen, da tror jeg, at det Modsatte vil blive Tilfældet. Jeg tror, at kun hvis vi kraftig tage fat fra Statens og Privates Side, ville vi være i Stand til at bekæmpe Sygdommen, inden den faar Lov til at udbrede sig; saa vidt, at vi maaske ikke engang have Midler nok til vor Haadighed, selv om vi anvendte Alt for at faae den bekæmpet. Men hvis det er Tilfældet, at Foreninger have dannet sig og erstattet mod at de faae Halvdelen af Statskassen, saa er jeg sikker paa, at det er fuldt saa meget i disse Foreningers egen Interesse at sørge for, at ikke syge Dyr blive optagne i Foreningerne, ikke heller at de blive staaende og føre Smitten videre, til andre Dyr, som endnu ikke ere smittede, men søge at faae dem affondrede eller nedslagne saa snart som muligt for at forebygge videre Udbredelse af Smitten. Naar den ærede Indenrigsminister siger, at han staaer fast paa, at han kun har taget af de Forslag, Udvalget har stillet, dem, som han ansaa for Forbedringer, men at han derimod ikke anser de andre for Forbedringer, skal jeg oplyse, at der var 26 Vædringsforslag; men deraf var Udvalget enigt om Halvdelen; men de 4 af dem, som ere optagne, ere ikke dem, som Udvalget satte mest Pris paa; de ere rene Redaktionsændringer; jeg ser saaledes ikke, at vi ere naaede et Skridt videre til at faae denne Sag gennemført. Den ærede Minister siger, at han bøier sig ikke for Kommissionens Forslag. Det er vel, fordi den gaar ham imod. Men jeg har det Haab, at hvis Thingene enes om en Lov, vil den ærede Minister sjerne sig fra sin Blads, hvis han ikke vil indstille Lovforslaget til kongelig Stadfæstelse.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det ærede Medlem lader til at have ondt ved at forstaa min Stilling til disse Vædringsforslag. Jeg tillod mig at sige for, at jeg har optaget nogle smaa Vædringsforslag, som jeg ansaa for utvivlsomme Forbedringer, og jeg tilføjer, at jeg selv vilde have indsat dem i Lovforslaget, hvis jeg havde havt den Tanke. Det er ganske naturligt, at naar der kommer saa mange Ideer frem fra ærede Medlemmer, er der nogle enkelte, som man kan acceptere. Jeg kunde jo have ladet være at optage disse Ting, som i og for sig kunde være rigtige at optage; men jeg ansaa det for velkomment, hvis jeg gjorde det. Deri ligger selvfølgelig ikke,

at jeg bestemte modsætter mig alle Thingets øvrige Vædringsforslag, men blot, at jeg ikke har taget Standpunkt dertil. Det er jo ikke sædvanlig, at man optager Vædringsforslag fra Udvalget, naar Sagen skal for, men man venter og ser, hvorledes Sagen udvikler sig. Der er ganske vist adskillige Forslag fra Udvalgets Side, som jeg ikke kan gaa ind paa; det har jeg udtalt i Dag, og skjuler det ikke for Nogen. Hvorledes det ellers vil arte sig med Behandlingen, det er det ikke værd, at det ærede Medlem eller jeg indlader os paa at spaa yderligere om.

Dusen: Det er kun et Par Ord, jeg vil tillade mig overfor Erstatningspørgsmaalet med Hensyn til Bekæmpelsen af Tuberkulose. Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa at Foreninger, som have dannet sig til at bekæmpe denne Sygdom, kunne faae to Gange aarlig Dyrslægetilshyn, som Staten skal betale, og af en ny Udtalelse fra den høitærede Indenrigsminister for lidt siden, forstod jeg, at den ærede Minister ikke var uvillig til at gaa videre netop paa dette Punkt, saadan, at Foreninger, som danne sig til Bekæmpelse af Sygdommen, at de for Statskassens Regning kunne faae Dyrslægetilshyn endogaa oftere end to Gange om Aaret. Saavidt jeg forstod Forslaget, er det Meningen, at dette Dyrslægetilshyn vil blive honoreret efter Lovforslagets § 16. I den Anledning vil jeg tillade mig at fremkomme med en lille Henstilling, saavel til det eventuelle Udvalg, som til den høitærede Minister. Jeg tror, at et saadant Dyrslægetilshyn, som Staten skal betale, vil blive meget dyrere, end naar selve de Foreninger, der danne sig til Bekæmpelse af disse Sygdomme, betale Dyrslægen. Jeg har det af Erfaring fra min egen hjemlige Kreds, hvor vi lade vore Køer undersøge to Gange om Aaret af en Dyrslæge. Naar større Kredse slutte sig sammen, om et saadant Tilshyn, kan en saadan privat Kreds altid affordere med en Dyrslæge, saadan at et Tilshyn bliver meget billigere; end som Dyrslægernes Tilshyn vilde blive efter det foreliggende Lovforslags § 16. Jeg vil derfor henstille saavel til det ærede Udvalg som til den høitærede Indenrigsminister, om man ikke ved Forslagets videre Forhandling i Udvalget kunde blive enig om, at lade Dyrslægetilshynet helt falde bort, saaledes, at de Foreninger, der danne sig, selv overtage Udgiften, der er forbunden med Dyrslægetilshynet, mod at saa til Gjengæld Statskassen betalte indtil $\frac{1}{3}$ af Dyrenes Vædringssum i Tilfælde af Nedslagnings. Jeg tror ikke, at dette vilde blive meget